

Arrest

nr. 315 684 van 30 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 14 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juni 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Eritrese nationaliteit te bezitten.

Op 7 juli 2023 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 15 maart 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 9 april 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Eritrea, geboren in Adi Okbayis in de subzoba May Ayni in de zoba Debub. U bent Tigrinya en christelijk orthodox.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende elementen aan.

U bent gestopt met school in de tiende graad om uw vader te helpen van wie zijn beide benen geamputeerd waren. Daarna bent u aan de slag gegaan op de boerderij als landbouwer-herder. Omdat u verzaakte aan uw dienstplicht, bent u een dag na uw huwelijk op 28 januari 2010 opgepakt en na twee nachten in Mai Idaga opgesloten in de gevangenis van Adabitu. U heeft een jaar en acht maanden vastgezeten. In de gevangenis werd u geslagen en werden uw beide armen gebroken. Daardoor duurde het zo lang voor u werd doorgestuurd naar een militaire opleiding.

Op de dag van uw overplaatsing bent u ontsnapt in de buurt van Mai Hutsa. U keerde terug naar huis. Vervolgens bent u via Ethiopië gevlucht naar Saudi-Arabië. Uw broer A. verbleef daar al. U heeft er gewerkt als geitenhoeder op een boerderij. Rond 2016 bent u opgepakt door de Saudische politie omdat u niet beschikte over geldige verblijfsdocumenten. Een paar maanden later werd u per vliegtuig gedeporteerd naar Eritrea. Van de luchthaven van Asmara bent u teruggekeerd naar uw woning en uw gezin in Adi Okbayis.

Op 22 oktober 2022 kwamen soldaten naar uw woonplaats om u op te pakken omdat u uw dienstplicht niet had vervuld en omdat ze op zoek waren naar strijdkrachten gezien het conflict in Ethiopië. Ze arresteerden uw vrouw en kinderen en namen uw koeien en geiten in beslag. Uzelf kon ontsnappen en bent niet meer teruggekeerd. Via Soedan en Wit-Rusland bent u naar Europa gekomen.

U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 7 juli 2023.

Bij een terugkeer naar Eritrea vreest u gevangen genomen te worden omdat u het land illegaal heeft verlaten.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor. Uw identiteitskaart, geboortektes van uw kinderen, doopcertificaten van uw kinderen, uw huwelijksakte en een huwelijksfoto. Na het persoonlijk onderhoud stuurde u in kader van het opvragen van de notities nog een correctie door.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Van een verzoeker die verklaart dat zijn leven in gevaar is en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten inroept, mag te allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn vluchtmotieven van bij het begin van de asielprocedure zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet, zeker die elementen die de onmiddellijke aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst. U bent immers zelf verantwoordelijk voor het brengen van uw werkelijke asielmotieven. De vaststelling dat u wat dit betreft in gebreke bent gebleven, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid op zeer ernstige wijze en uw argumenten voor een verzoek om internationale bescherming in het bijzonder.

Van bij uw aankomst in België heeft u aan de autoriteiten verklaard dat u sinds uw geboorte en tot uw vlucht in het najaar van 2022 altijd in uw thuisland Eritrea heeft verbleven (DVZ-verklaring dd. 18/07/2023, p.6). U heeft bovendien verklaard dat u in 2010 en 2011 twintig maanden gevangen heeft gezeten omdat u verzaakt had aan uw nationale dienstplicht (CGVS-vragenlijst dd 18/07/2023, p.1). In de jaren na uw vrijlating zou u als landbouwer-herder aan de kost gekomen zijn en met uw familie gewoond hebben in een afgelegen huisje omdat u al die tijd vreesde te worden opgepakt (CGVS, pp.7, 11).

Met al deze verklaringen kan echter geen rekening gehouden worden. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft u namelijk toegegeven dat u al eens eerder uit Eritrea bent vertrokken en zonder problemen teruggekeerd bent (CGVS, p.16). U erkende dat u niet de waarheid heeft verteld nadat u door het CGVS werd geconfronteerd werd met een ander facebookprofiel (CGVS, pp 13-14). U had gezegd dat u maar één facebookprofiel had (CGVS, p. 9). Uit een tweede facebookprofiel blijkt, - zoals de pagina die als documentatie aan dit dossier is toegevoegd aangeeft - dat u tussen 2012 en maart 2016 in Saudi-Arabië heeft verbleven (CGVS, p.14). U verklaart dat u, twee weken nadat u ontsnapt was aan de Eritrese autoriteiten, de Ethiopische grens bent overgestoken en vervolgens naar Saudi-Arabië bent vertrokken met een paspoort en een visum dat u door uw broer was bezorgd die al in Saudi-Arabië verbleef. U zegt dat het u spijt dat u de waarheid niet heeft verteld (CGVS, p.14).

Met uw uitleg dat u bang was om de waarheid te vertellen, omdat uw verzoek om internationale bescherming dan niet zou worden aanvaard (CGVS, p.15), kan geen rekening worden gehouden. Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud bent u er immers uitdrukkelijk op gewezen dat u de plicht heeft om de waarheid te vertellen en dat dit –wanneer u dit niet zou doen- negatieve gevolgen kan hebben voor uw dossier (CGVS, p.1).

U verklaart dat u niet alleen gelogen heeft over uw eigen levensloop, maar ook over die van uw broers en zussen. Zij zijn niet, zoals u eerst verklaarde, actief als soldaten (CGVS, p.8). Zij zijn wel, net als u, uit Eritrea

vertrokken naar Saudi-Arabië en Israël (CGVS, p.16). Uw broer A. was reeds voor u vertrokken en was met een visum via Addis Abeba naar Saudi-Arabië kunnen afreizen.

Uw broers A. en H. zijn, toen zij uit Saudi-Arabië gedeporteerd werden, net zoals u zonder veel problemen naar Eritrea kunnen terugkeren. Uw broer M., die na u uit Eritrea vertrok, verblijft volgens uw verklaringen momenteel nog altijd in Saudi-Arabië.

Dat uw broer A., die op dat moment in Saudi-Arabië verbleef, voor u aan een officieel paspoort en een visum wist te komen via de Eritrese ambassade in Saudi-Arabië (CGVS, p.17), en dat ook uw broers erin slaagden om Eritrea te verlaten en probleemloos terug te keren, toont aan dat uw familie goede contacten onderhoudt met de Eritrese overheid, waardoor het ongeloofwaardig wordt dat u bij uw terugkeer moet vrezen dat u zal worden opgesloten.

Dat u in 2016 bij uw terugkeer uit Saudi-Arabië zomaar met uw identiteitskaart en paspoort uit het vliegtuig kon stappen en naar huis kon gaan (CGVS, p.17), bevestigt dat u inderdaad niets te vrezen heeft van de Eritrese overheid. U bent toen door de Eritrese autoriteiten niet geconfronteerd met het feit dat u uw dienstplicht niet heeft vervuld, noch bent u gearresteerd omdat u het land illegaal zou hebben verlaten (CGVS, p.17). Nochtans beweert u dat u illegaal het land was uit gevlucht (CGVS, p.15), wat binnen de Eritrese context nooit zomaar blauw-blauw zou worden gelaten. Dit bevestigt dat er geen geloof moet worden gehecht aan uw beweerde reden voor een verzoek om internationale bescherming.

Ook uw bewering dat u altijd als een landbouwer-herder heeft gewerkt die zich in de wildernis verborgen hield voor de Eritrese autoriteiten, overtuigt niet. Wanneer u gevraagd wordt om de weg uit te leggen naar de woning waar u met uw familie zou hebben verbleven, bent u uiterst vaag. Eerst verklaart u dat het vanuit Quatit noordwaarts wandelen was, vervolgens zegt u dat uw dorp zich ten zuiden van Quatit bevindt. Nogmaals gevraagd naar de wegbeschrijving van Quatit naar uw huis, antwoordt u naast de kwestie en beschrijft u de weg naar het huis van uw ouders (CGVS, pp. 9-10). De vaststelling dat u geen duidelijk antwoord kan geven op een simpele vraag als de wegbeschrijving naar uw eigen huis, roept vragen op over uw geloofwaardigheid.

Ook opmerkelijk is uw beperkte kennis van de stiel die u volgens uw verklaringen gedurende uw gehele volwassen bestaan heeft uitgevoerd. U beweert in Eritrea en in Saudi-Arabië van de teelt van geiten en koeien te hebben geleefd. Toch heeft u er geen idee van hoeveel liter melk een koe dagelijks produceert en verklaart u dat u voor twintig liter geitenmelk ongeveer vijftig geiten nodig heeft (CGVS, p.8), wat niet strookt met de hoeveelheden die over het algemeen worden aangenomen (zie hiervoor de bijgevoegde documentatie).

Dat u zich bedient van vage en twijfelachtige verklaringen om uw herkomst en levenssituatie te schetsen, doet verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

U verklaarde verder voor het CGVS dat u in 2010 uit uw huis gearresteerd werd en dat u vervolgens 1 jaar en 8 maanden vast zat (CGVS, p. 10). Ook voor de DVZ had u verklaard dat u in 2010 opgesloten zat voor 20 maanden (zie vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, nr. 3.1). In de opmerkingen die u stuurde nadat u een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud ontving, stelt u plots dat u pas op 28/2/2011 gearresteerd werd, een maand na uw huwelijk op 28/1/2011 (zie opmerkingen op persoonlijk onderhoud in de groene map van uw administratief dossier). Voor het CGVS en voor de DVZ had u echter verklaard in januari 2010 gehuwd te zijn (CGVS, p. 6; verklaring DVZ, nr.14). U werd op het CGVS geconfronteerd met de onmogelijkheid dat uw echtgenote bevallen is van uw zoon op 5/11/2011 indien u vanaf 28/1/2010 opgesloten zat (CGVS, p. 13). U kon hier op dat moment geen verklaring voor geven en u maakte geen gewag van een foute huwelijksdatum wanneer u geconfronteerd werd met deze inconsistentie in uw verklaringen. Pas in uw opmerkingen op de notities verklaart u dat uw huwelijksdatum 28/1/2011 moet zijn en dat u op 28/2/2011 opgepakt werd. Echter, tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaarde u uitdrukkelijk dat u reeds de dag na uw trouw om 2u 's nachts werd opgepakt. Uw verklaringen dat een huwelijk in uw cultuur 3 maanden duurt en dat u dat als 'wedding date' zag (zie opmerkingen op notities), houdt geen steek aangezien dat zou betekenen dat u op 28/4/2011 (na de 3 maanden dus) opgepakt zou zijn. Uw opmerkingen aangaande de notities zijn duidelijk post-factum aanpassingen om de tegenstrijdigheden waarmee u tijdens het onderhoud werd geconfronteerd, te herstellen. U slaagt hier echter niet in, integendeel.

De geboorte- en doopaktes, de huwelijksdocumenten en uw identiteitskaart zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. Ze bevatten enkel gegevens waaraan hier niet wordt getwijfeld.

Het dient benadrukt, dat het feit dat uw Eritrese nationaliteit niet betwist wordt, los staat van de vraag of u uw land van herkomst, namelijk Eritrea, al dan niet illegaal heeft verlaten. Uit het geheel aan bovenstaande vaststellingen, komt naar voren dat uw verklaringen betreffende uw beweerd illegaal vertrek uit Eritrea, niet geloofwaardig bevonden worden. Dit gegeven zijnde, kan enkel besloten worden dat u het land op een legale wijze verlaten heeft. Logischwijze impliceert dit dat u Eritrea verlaten heeft met de toestemming van de Eritrese autoriteiten, en dat u bijgevolg niet aannemelijk heeft weten te maken dat u vervolging dient te vrezen wegens het door u voorgehouden illegaal vertrek uit het land. Gezien het vrijgesteld zijn van de nationale dienstplicht in het algemeen een voorwaarde is ter verkrijgen van een toestemming om het land op legale wijze te verlaten, kan evenmin aangenomen worden dat u enige vrees dient te koesteren in deze context. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt voorts dat bij terugkeer, na een legaal vertrek uit Eritrea, geen risico bestaat op bestraffing.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus "ERITREA. Mobilisatie in het kader van de oorlog in het noorden van Ethiopië" van 18 augustus 2023**, toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt dat er sinds 2022, en zeker voor wat betreft de tweede helft van 2022, sprake is van een intensivering en veralgemening van de mobilisatie in Eritrea naar aanleiding van Eritrea 's deelname aan het conflict in het noorden van Ethiopië, waarbij minderjarigen, reservisten én personen die voorheen niet langer dienstplichtig waren [vrijgesteld / ontslagen / niet in aanmerking komend voor dienst], op grote schaal verplicht zijn gerekruteerd voor militaire- of burgerlijke dienst.*

In november 2022 tekenden de Ethiopische Federale regering en het Tigray People's Liberation Front – protagonisten in de oorlog in het noorden van Ethiopië – te Pretoria de overeenkomst voor duurzame vrede en een permanente stopzetting van de vijandelijkheden, alsook wordt daaropvolgend in Nairobi een akkoord gesloten aangaande de tijdslijn ter implementatie van het akkoord van Pretoria. Deze overeenkomst stipuleert een terugtrekking van buitenlandse en niet-federale troepen uit de regio. Het Eritrese leger trok zich daarop gedeeltelijk terug uit bepaalde delen in het noorden van Tigray. In de zomer van 2023 zijn nog steeds Eritrese troepen aanwezig in de grensenclaves in het noorden van Tigray, alsook bezetten ze nog steeds het grootste deel van Irob en de gebieden rond Tserona en Zalambessa, Badme en gemeentes rond Sheraro.

*Hoewel bronnen aanvankelijk melding maakten van aanhoudende mobilisatie in Eritrea, ook na het staakt-hetvuren en de vredesovereenkomst van november 2022, wordt in februari 2023 melding gemaakt van het feit dat de meeste leden van de Eritrese reservetroepen terugkeren naar hun burgerlijke leven. Er werden geen indicaties gevonden in de geraadpleegde bronnen van mobilisatiecampagnes in Eritrea na februari 2023. Personen die voorheen gemobiliseerd werden in het kader van de oorlog in het noorden van Ethiopië, zouden zijn teruggekeerd naar Asmara. **Uit de informatie komt verder naar voren dat de rekrutering in de nationale dienstplicht – zoals deze verliep voorafgaand aan het uitbreken van, en Eritrea 's deelname aan, de oorlog in het noorden van Ethiopië – dan wel wordt voortgezet, doch nergens blijkt uit deze informatie dat er op heden nog sprake zou zijn van de gedwongen mobilisatie en rekrutering in de nationale dienstplicht, van personen die niet langer dienstplichtig zijn [vrijgesteld / ontslagen / niet in aanmerking komend voor dienst].***

*Gezien u op legale wijze Eritrea heeft verlaten en vrijgesteld zijn van de nationale dienstplicht in het algemeen een voorwaarde is ter verkrijgen van een toestemming om het land op legale wijze te verlaten, impliceert dit dat u Eritrea verlaten hebt met de toestemming van de Eritrese autoriteiten, alsook dat u op het moment dat u Eritrea verliet, geen verplichtingen had in het kader van de nationale dienstplicht. **Op grond van bovenstaande informatie dient verder vastgesteld dat er geen indicaties bestaan dat u – omwille van het uitbreken van de oorlog in het noorden van Ethiopië in november 2020, de deelname van het Eritrese leger in deze oorlog, en de intensieve mobilisatiecampagne in Eritrea in het najaar van 2022 – op heden een toekomstige vrees voor verplichte rekrutering in de Eritrese nationale dienstplicht te koesteren zou hebben, indien u zou terugkeren naar Eritrea.***

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet heeft aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een

onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet

van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart de Eritrese autoriteiten te vrezen die hem zullen dwingen zijn militaire dienstplicht te vervullen en hem een gevangenisstraf zullen opleggen wegens het illegaal verlaten van Eritrea. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

5.2. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing niet wordt getwijfeld aan verzoekers Eritrese nationaliteit.

De Raad wijst erop dat het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in wezen een toekomstgerichte beoordeling vereist waarbij onder meer rekening wordt gehouden alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast en de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden (artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet).

De commissaris-generaal meent dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat heden na een legaal vertrek uit Eritrea geen risico bestaat op bestraffing. Er wordt gemotiveerd dat gezien de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn illegaal vertrek uit Eritrea en aangezien het vrijgesteld zijn van de nationale dienstplicht in het algemeen een voorwaarde is om toestemming te verkrijgen om het land op legale wijze te verlaten, verzoeker geen vrees dient te koesteren voor verplichte rekrutering in de Eritrese nationale context. Hierover stelt de bestreden beslissing het volgende:

"Het dient benadrukt, dat het feit dat uw Eritrese nationaliteit niet betwist wordt, los staat van de vraag of u uw land van herkomst, namelijk Eritrea, al dan niet illegaal heeft verlaten. Uit het geheel aan bovenstaande vaststellingen, komt naar voren dat uw verklaringen betreffende uw beweerd illegaal vertrek uit Eritrea, niet geloofwaardig bevonden worden. Dit gegeven zijnde, kan enkel besloten worden dat u het land op een legale wijze verlaten heeft. Logischerwijze impliceert dit dat u Eritrea verlaten heeft met de toestemming van de Eritrese autoriteiten, en dat u bijgevolg niet aannemelijk heeft weten te maken dat u vervolging dient te vrezen wegens het door u voorgehouden illegaal vertrek uit het land. Gezien het vrijgesteld zijn van de nationale dienstplicht in het algemeen een voorwaarde is ter verkrijgen van een toestemming om het land op legale wijze te verlaten, kan evenmin aangenomen worden dat u enige vrees dient te koesteren in deze context. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt voorts dat bij terugkeer, na een legaal vertrek uit Eritrea, geen risico bestaat op bestraffing.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus "ERITREA. Mobilisatie in het kader van de oorlog in het noorden van Ethiopië" van 18 augustus 2023**, toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt dat er sinds 2022, en zeker voor wat betreft de tweede helft van 2022, sprake is van een intensivering en veralgemening van de mobilisatie in Eritrea naar aanleiding van Eritrea's deelname aan het conflict in het noorden van Ethiopië, waarbij minderjarigen, reservisten én personen die voorheen niet langer dienstplichtig waren [vrijgesteld / ontslagen / niet in aanmerking komend voor dienst], op grote schaal verplicht zijn gerekruteerd voor militaire- of burgerlijke dienst.*

In november 2022 tekenden de Ethiopische Federale regering en het Tigray People's Liberation Front – protagonisten in de oorlog in het noorden van Ethiopië – te Pretoria de overeenkomst voor duurzame vrede en een permanente stopzetting van de vijandelijkheden, alsook wordt daaropvolgend in Nairobi een akkoord gesloten aangaande de tijdslijn ter implementatie van het akkoord van Pretoria. Deze overeenkomst

stipuleert een terugtrekking van buitenlandse en niet-federale troepen uit de regio. Het Eritrese leger trok zich daarop gedeeltelijk terug uit bepaalde delen in het noorden van Tigray. In de zomer van 2023 zijn nog steeds Eritrese troepen aanwezig in de grensenclaves in het noorden van Tigray, alsook bezetten ze nog steeds het grootste deel van Irob en de gebieden rond Tserona en Zalambessa, Badme en gemeentes rond Sheraro. Hoewel bronnen aanvankelijk melding maakten van aanhoudende mobilisatie in Eritrea, ook na het staakt-hetvuren en de vredesovereenkomst van november 2022, wordt in februari 2023 melding gemaakt van het feit dat de meeste leden van de Eritrese reservetroepen terugkeren naar hun burgerlijke leven. Er werden geen indicaties gevonden in de geraadpleegde bronnen van mobilisatiecampagnes in Eritrea na februari 2023. Personen die voorheen gemobiliseerd werden in het kader van de oorlog in het noorden van Ethiopië, zouden zijn teruggekeerd naar Asmara. **Uit de informatie komt verder naar voren dat de rekrutering in de nationale dienstplicht – zoals deze verliep voorafgaand aan het uitbreken van, en Eritrea's deelname aan, de oorlog in het noorden van Ethiopië – dan wel wordt voortgezet, doch nergens blijkt uit deze informatie dat er op heden nog sprake zou zijn van de gedwongen mobilisatie en rekrutering in de nationale dienstplicht, van personen die niet langer dienstplichtig zijn [vrijgesteld / ontslagen / niet in aanmerking komend voor dienst].**

Gezien u op legale wijze Eritrea heeft verlaten en vrijgesteld zijn van de nationale dienstplicht in het algemeen een voorwaarde is ter verkrijgen van een toestemming om het land op legale wijze te verlaten, impliceert dit dat u Eritrea verlaten hebt met de toestemming van de Eritrese autoriteiten, alsook dat u op het moment dat u Eritrea verliet, geen verplichtingen had in het kader van de nationale dienstplicht. **Op grond van bovenstaande informatie dient verder vastgesteld dat er geen indicaties bestaan dat u – omwille van het uitbreken van de oorlog in het noorden van Ethiopië in november 2020, de deelname van het Eritrese leger in deze oorlog, en de intensieve mobilisatiecampagne in Eritrea in het najaar van 2022 – op heden een toekomstige vrees voor verplichte rekrutering in de Eritrese nationale dienstplicht te koesteren zou hebben, indien u zou terugkeren naar Eritrea.**"

Verzoeker betwist de stelling van de commissaris-generaal en betoogt onder meer dat het risico voor hem ingeval van terugkeer onvoldoende zorgvuldig is onderzocht en verwijst daarbij naar landeninformatie (verzoekschrift, p. 15-16), waarin onder meer wordt gesteld dat Eritreeërs die gedwongen worden teruggestuurd naar Eritrea een ernstig risico lopen op vervolging of andere mensenrechtenschendingen.

Uit de beschikbare landeninformatie met betrekking tot de mobilisatie door de Eritrese overheid naar aanleiding van de deelname van Eritrea aan het conflict in het noorden van Ethiopië, blijkt vooreerst dat in de tweede helft van 2022 er sprake was van een intensivering van de mobilisatie in Eritrea, die volgens bronnen in die periode uiteindelijk resulteerde in een veralgemeende mobilisatie. Het gewelddadig conflict in de Tigray-regio in Ethiopië begon in november 2020 en omvatte vier grote fasen, waarvan de laatste wordt beëindigd met de vredesovereenkomst die werd getekend tussen het TPLF en de Ethiopische overheid op 2 november 2022. Het Eritrese leger is nagenoeg van bij aanvang van het conflict betrokken bij het conflict (COI Focus, "ERITREA. Mobilisatie in het kader van de oorlog in het noorden van Ethiopië", 18 augustus 2023 (update, p. 6). Er is geen gezaghebbende beoordeling van het aantal Eritrese troepen in de oorlog. Een Ethiopisch journalist schat het aantal Eritrese troepen in het noorden van Ethiopië begin september 2021 op 300.000, bronnen dicht bij het TPLF schatten dat de helft van de Eritrese strijdkrachten zich in Tigray bevindt in oktober 2022 en een westerse diplomaat schat in diezelfde periode dat tot 60.000 Eritrese soldaten betrokken zijn bij de laatste vijandelijkheden sinds augustus 2022. De betrokkenheid van Eritrea bij deze oorlog leidt tot een intensivering en uiteindelijke veralgemeende mobilisatie van dienstplichtigen in Eritrea. De expert Martin Plaut meldt in januari 2021 dat volgens een goede bron het Eritrese offensief de mobilisatie van 200.000 nieuwe troepen inhoudt. Dit aantal wordt bereikt door verschillende categorieën dienstplichtigen in dienst te nemen die voorheen waren vrijgesteld zoals vrouwen met jonge kinderen, gepensioneerde soldaten en kinderen vanaf 16 jaar (COI Focus, p. 9). Ook uit Tigray door het Eritrese leger ontvoerde vluchtelingen worden met geweld teruggebracht naar Eritrea en gevangenen worden naar het front gestuurd. In een rapport van mei 2022 stelt de rapporteur van de VN voor de Mensenrechten in Eritrea een dramatische toename van giffa's (razzias) vast met het oog op de militaire dienstplicht. Ook duizenden Eritreeërs die hun dienstplicht vervullen in civiele functies worden overgeplaatst naar militaire functies. De rapporteur documenteert ook het oppakken en verzamelen van kinderen vanaf veertien jaar in giffas. Ook worden kinderen al vanaf de tiende klas naar Sawa, het militaire trainingskamp, gestuurd, terwijl dat normaal pas geldt vanaf de twaalfde klas (Ministerie van Buitenlandse Zaken – Nederland, Algemeen Ambtsbericht Eritrea, mei 2022, p. 12, geciteerd in COI Focus van 18 augustus 2023). In een rapport van mei 2023 van de Speciale VN-Rapporteur wordt een verdere toename van gedwongen rekrutering gemeld tussen midden en eind 2022 en een grootschalige mobilisatieoperatie in die periode. In september 2022 worden alle reservisten onder 55 jaar opgeroepen en er vinden wijdverspreide zoekacties plaats in steden en dorpen en ook vrouwen worden ingelijfd.

In de periode tussen midden en eind 2022 is sprake van een escalatie van gedwongen rekruteringen en treden de Eritrese autoriteiten steeds dwingender en meedogenlozer op tegen dienstplichtontduikers en worden ook de familieleden van personen die niet ingaan op de oproeping gestraft door bijvoorbeeld

voedselbonnen in te houden, gezinnen uit hun huizen te zetten en hen vast te houden in geïmproviseerde gevangenissen.

Minderjarigen, reservisten en personen die daarvoor niet langer dienstplichtig waren omdat ze vrijgesteld of ontslagen waren of niet in aanmerking kwamen voor militaire dienst, werden op grote schaal verplicht gerekruteerd voor militaire-of burgerlijke dienst. Martin Plaut, een journalist met expertise in de Hoorn van Afrika (COI Focus, voetnoot 68), stelt in december 2022 geen weet te hebben van categorieën die in die periode niet onder de mobilisatie vallen, behalve zwaar zieke personen die fysiek niet in staat zijn om te vechten (COI Focus, p. 14).

De Eritrese regering blijft deze mobilisatie aanhouden ook na de vredesovereenkomst van november 2022 volgens verschillende bronnen. In februari 2023 stelt Human Rights Watch dat de organisatie meldingen blijft krijgen van aanhoudende razzia's en represailles. De Noorse COI-Dienst Landinfo wijst in februari 2023 op de gevolgen van de mobilisatie en dat het aantal doden en gewonden gevolgen kan hebben voor de publieke sectoren buiten het oorlogsapparaat, maar geeft ook aan dat de bronnen nauwelijks iets zeggen hoe de mobilisatie van tienduizenden personen, die voordien in diverse sectoren werkten, werd opgevangen. Een diplomatieke bron in Nairobi, gecontacteerd in mei 2023, zegt vernomen te hebben dat veel mensen die gemobiliseerd werden zijn teruggekeerd naar Asmara, maar zij moeten zich opnieuw melden na een maand verlof. Martin Plaut stelt in augustus 2023 over slechts beperkte informatie te beschikken maar gelooft op dat ogenblik dat de mobilisatie doorgaat, maar dat hij dit begrijpt als de jaarlijkse "*enlistment for Sawa*".

Hij stelt niet gehoord te hebben dat verse troepen naar Tigray, waar het Eritrese leger aanwezig blijft, worden gestuurd, maar voegt eraan toe "*This does not mean that there are not! It is just that I have not heard about it*". Volgens *Tesfa News* betekent de aankondiging van de Minister van Buitenlandse Zaken in augustus 2023 dat studenten die goede resultaten halen op het eindexamen naar hun hogescholen kunnen gaan zonder te hoeven deelnemen aan het *National Service Program*, dat de rekruteringspraktijken van het leger voor onbepaalde tijd zijn opgeschort. In de COI Focus, gepubliceerd op 18 augustus 2023, wordt gesteld dat Cedoca geen indicaties vond in de geraadpleegde bronnen van mobilisatiecampagnes na februari 2023.

Het is evenwel niet betwist dat ook na februari 2023 gedwongen rekrutering plaatsvindt. In de bestreden beslissing wordt immers gesteld dat uit de landeninformatie blijkt dat rekrutering in de nationale dienstplicht wordt voortgezet zoals dit verliep voor het uitbreken van de oorlog in Ethiopië en Eritrea's deelname. Volgens de commissaris-generaal is het grote verschil dat geen sprake meer zou zijn van gedwongen mobilisatie en rekrutering van personen die niet langer dienstplichtig zijn, wat tijdens en tot kort na de oorlog in Tigray wel het geval was. De omstandigheid dat het Eritrese leger nog aanwezig is in Tigray betekent op zich niet dat de algemene en niemand en niets ontziende mobilisatiecampagne van de tweede helft van 2022 en begin januari 2023 zonder meer onveranderd doorgaan zou zijn.

De vraag blijft evenwel of zonder meer kan aangenomen worden dat personen die voorheen niet langer dienstplichtig waren omdat ze vrijgesteld of ontslagen werden of omdat ze niet in aanmerking komen voor dienst, actueel niet meer het risico lopen gedwongen gerekruteerd of gemobiliseerd te worden. De blijvende aanwezigheid van het Eritrese leger vandaag in Tigray betekent dat de situatie in Eritrea in elk geval niet dezelfde is als diegene die bestond voor het uitbreken van de oorlog in Tigray. Zo uit het voorgaande blijkt dat op het hoogtepunt van de oorlog in Tigray er een massale mobilisatie plaatsvond zonder weerga *qua* omvang omdat er een constante nood was aan nieuwe soldaten in Tigray, betekent de blijvende aanwezigheid van het Eritrese leger in wat nog steeds een onstabiele regio is, minstens dat het aantal militairen in Tigray op peil moet worden gehouden en dat bij een heropflakking van het conflict er allicht snel nieuwe rekruten zullen nodig zijn.

Verder is niet duidelijk of Eritrea al dan niet nieuwe troepen stuurt naar Ethiopië na de vredesovereenkomst. Zoals hierboven reeds aangehaald, verklaarde de door Cedoca gecontacteerde expert Plaut in augustus 2023 dat hij dit niet heeft gehoord, maar dat het niet betekent dat er geen nieuwe troepen worden gezonden (COI Focus, p. 18). Bovendien stelt volgens de COI Focus een diplomatieke bron in Nairobi weliswaar dat hij vernomen had dat veel mensen die waren gemobiliseerd zijn teruggekeerd naar Asmara, maar ook dat deze terugkeerders een maand verlof hebben alvorens ze zich opnieuw moeten melden en het onduidelijk is waar en of ze nadien opnieuw zullen ingezet worden (COI Focus, p. 18). Dat in één artikel in *Le Monde* van februari 2023 wordt gesteld dat terug in Eritrea de meeste leden van de reservetroepen terugkeren naar hun burgerlijk leven, waarop de daarin geciteerde journalist in ballingschap de vraag vreest dat dit maar zal duren tot de volgende gedwongen rekrutering (Zie *Le Monde*, "*In Eritrea, the authorities punish the relatives of military deserters*", 10 February 2023, geciteerd in COI Focus, voetnoot 123), volstaat niet om te besluiten dat er heden geen sprake meer zou zijn van gedwongen rekrutering in de nationale dienstplicht van personen die niet langer dienstplichtig zijn.

Er dient rekening te worden gehouden met het feit dat de huidige context in Eritrea niet dezelfde is als voor het conflict in Tigray en de vredesovereenkomst, toen het Eritrese leger niet aanwezig was in de Tigray-regio.

In de beschikbare landeninformatie wordt evenmin uitdrukkelijk gesteld dat de rekrutering in de nationale dienstplicht wordt voortgezet zoals deze verliep voorafgaand aan het uitbreken van en Eritrea's deelname aan de oorlog in het noorden van Ethiopië en evenmin dat personen die voorheen vrijgesteld waren actueel geen risico meer zouden lopen om gedwongen gerekruteerd te worden.

Er wordt in de COI Focus in elk geval geen bron aangehaald die bevestigt dat personen die voorheen vrijgesteld waren actueel geen risico meer zouden lopen om gedwongen gerekruteerd te worden en dat de praktijk die was ontstaan tijdens de oorlog in Tigray in al zijn aspecten niet meer wordt toegepast. Landinfo stelt wel dat mensen die formeel zijn vrijgesteld van nationale dienst in principe niet kunnen worden teruggeroepen voor de nationale dienst, maar dat zij niet vrijgesteld zijn van de plicht om hun land te verdedigen in oorlogstijd. Ook personen die informeel zijn vrijgesteld kunnen worden gemobiliseerd voor oorlogsdienst. Plaut stelt in augustus 2023 dat de mobilisatie voortduurt, maar dat, zoals hij het begrijpt, dit de normale jaarlijkse rekrutering is voor Sawa, het trainingscentrum waar alle jongeren verplicht militaire training moeten volgen. Het is onduidelijk waarnaar deze journalist verwijst als hij zegt dat de mobilisatie voortduurt. Verder kan uit de landeninformatie niet worden opgemaakt of dit betekent dat door de aanwezigheid van Eritrese troepen in Ethiopië en ondanks een vredesakkoord van november 2022, dat het vertrek van de Eritrese troepen uit Ethiopië oplegt, mobilisatie voor oorlogsdienst ook actueel nog gebeurt, en zo ja welke categorieën daarvoor in aanmerking komen. In dit verband moet ook rekening worden gehouden dat Eritrea voor het recente conflict in Tigray in de “*no peace no war situation*” verkeerde en dat de onstabiliteit van de regio en met name de situatie in Tigray al vele jaren wordt gebruikt door de Eritrese regering als reden om de onbepaalde duur van de Nationale Dienst te bestendigen en de sinds 1998 van kracht zijnde noodtoestand te behouden (EASO, *Eritrea, National service, exit and return*, september 2019, p. 22).

Hieruit volgt dat de beschikbare landeninformatie onvoldoende duidelijkheid schept over het huidige beleid in Eritrea en het risico dat personen, die in het verleden zouden zijn vrijgesteld van de nationale dienstplicht en het land legaal zouden hebben verlaten, in geval van terugkeer lopen om opnieuw gedwongen te worden gerekruteerd. Daarbij dient ook terdege rekening te worden gehouden met het gegeven dat uit de beschikbare landeninformatie verder blijkt dat personen die (opnieuw) gedwongen National Service dienen te verrichten in Eritrea onderworpen kunnen worden aan onmenselijke en vernederende behandeling en foltering.

De beschikbare landeninformatie laat de Raad niet toe het risico voor verzoeker om aan vervolgingsdaden te worden onderworpen in geval van terugkeer naar Eritrea op voldoende nauwkeurige wijze in te schatten en is van oordeel dat verder onderzoek noodzakelijk is.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 9 april 2024, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER